

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/214/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913202103
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6913202103.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu Secapital S. á. r. L. so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburk, Luxemburské veľkovevodstvo, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o. so sídlom v Martine, Jilemnického 30 proti žalovanému V. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom v Č. XXX o 1.749,18 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.428,46 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 08. 06.2010 do zaplatenia, ako aj nahradiť 135,47 eur trov právneho zastúpenia a 66,80 eur iných trov do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom trovy konania je povinný zaplatiť na účet alebo do rúk právneho zástupcu žalobcu.

Pokiaľ sa žalobca domáha zaplatenia ďalších 320,72 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 08. 06. 2010 do zaplatenia, žaloba sa zamieta.

odôvodnenie:

Dňa 20. 02. 2013 podal žalobca Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku žalobu proti žalovanému. Na základe jeho návrhu súd uznesením zo dňa 16. 06. 2015 č. 12C/214/2014-39 pripustil, aby pôvodný žalobca z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpil terajší žalobca a to z dôvodu, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 03. 2013 došlo k prevodu práv a povinností k predmetnej pohľadávke na žalobcu.

Žalobca žiadal žalovaného zaviazat' na zaplatenie 1.749,18 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 08. 06.2010 do zaplatenia na tom základe, že dňa 20. 01. 2010 uzatvorili pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a žalovaný zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička 1.801,36 eur, ktorú mal splácať v pravidelných 23 mesačných splátkach v sume 78,32 eur, uhradil však len sumu 34,96 eur. Vzhľadom na porušenie povinnosti splácať pôžičku riadne a včas listom zo dňa 22. 05. 2010 vypovedal zmluvu a vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, žalovaný však dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh takto predstavuje žalovaný sumu 1.749,18 eur a uplatňoval si aj zákonné úroky z omeškania od 08. 06. 2010 do zaplatenia. Listom zo dňa 14. 05. 2014 špecifikoval na výzvu súdu pohľadávku tak, že žalovaný mal uhradiť 1.564,08 eur, ďalej zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorú si dohodli v čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a túto požaduje v sume 217,39 eur - 0,93 eur = 216,46 eur a túto zmluvnú pokutu žiada len ku dňu 31. 12. 2012 a nie aj tú, ktorá bola pripočítaná po tomto dni. Ďalej si uplatňuje náklady spojené s vymáhaním pohľadávky a to vo výške 3,60 eur, a to v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zák. Takto celkový dlh istina + zmluvná pokuta + náklady spojené s vymáhaním - prijaté úhrady = 1.564,08 + 216,46 + 3,60 - 34,96 = 1.749,18 eur. Na pojednávanie sa

zástupca žalobcu nedostavil, tento svoju neprítomnosť ospravedlnil, a preto súd pojednával aj v jeho neprítomnosti.

Žalovaný sa na výzvu súdu k žalobe nevyjadril, na pojednávanie sa nedostavil a keďže doručenie predvolania mal vykázané, súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky aj so všeobecnými obchodnými podmienkami, vypovedania zmluvy aj s dôkazom o doručení, prehľadu splátok a úhrad, zmluvy o postúpení pohľadávok a vec posúdil takto:

Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke, pričom žalovaný podpísal zmluvu v Tornali dňa 05. 01. 2010 a veriteľ v Poprade 20. 01. 2010, teda zmluva bola uzavretá 20. 01. 2010. Na jej základe bola žalovanému poskytnutá pôžička 1.463,42 eur, pričom účastníci zmluvy si dojednali splácanie v mesačných splátkach po 78,32 eur pri počte 23 splátok. RPMN činí 23,96 %. Konečná splatnosť bola dohodnutá na 23 mesiacov.

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že žalobca v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči žalovanému ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je žalovaný ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon").

Podľa § 2 písm. a/ zákona sa na účely na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forma odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania...

Podľa § 3 ods. 2 zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Právny predchodca žalobcu a žalovaný ako fyzická osoba - spotrebiteľ teda uzavreli 20. 01. 2010 zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z tohto dôvodu preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v § 4 ods. 2 zákona. Je nespochybniteľné, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona). V úverovej zmluve je konečná splatnosť uvedená 36 mesiacov. Súd pri výklade predmetnej náležitosti si pomohol tzv. legálny výkladom v podobe dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Zákonodarca v nej jasne uvádza, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu tohto výkladu je aj záver uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica 17Co/151/2012: "Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať." Súd je toho názoru, že spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju určil žalobca nie je v súlade s vyššie citovanými závermi a preto už z tohto dôvodu považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 4 ods. 3 zákona za bezúročný a bez poplatkov, pričom však podotýka, že zmluva neobsahuje ani ďalšie potrebné náležitosti (§ 4 ods. 2 písm. i zákona). Súd ešte dodáva, že žalobca bol tým subjektom, ktorý určoval spôsob a podmienky poskytnutia úveru. Bolo výlučne v jeho kompetencii, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania, napriek tomu pristúpil len k neurčitému (slovne vágnemu) uvedeniu o lehote splatnosti 23 mesiacov.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba je dôvodná len vo výške rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru 1.463,42 eur (keďže úver je bezúročný a bez poplatkov) a sumou 34,96 eur, ktorú sumu už žalovaný zaplatil, a preto podľa § 497 a nasl. Obch. zák. pri aplikácii cit. ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch zaviazal žalovaného na zaplatenie tohto rozdielu vo výške 1.428,46 eur, kým v prevyšujúcej časti žalobu (zmluva je bezúročná a bez poplatkov) zamietol, a to aj pokiaľ ide o uplatnenú zmluvnú pokutu podľa čl. 12 bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, keďže podľa ust. § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne. Tento inštitút záväzkového vzťahu si vyžaduje prejav vôle oboch zúčastnených strán. V danom prípade zmluvná pokuta je upravená len vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré síce podľa textu na zmluve o pôžičke sú nedeliteľnou súčasťou zmluvy, avšak nie sú žalovaným podpísané a celý text je písaný husto a úplne drobným písmom, takže je úplne neprehľadný. Je viac ako nepravdepodobné, že spoločnosť, ktorá vopred naformulovala všeobecné podmienky, by osobitne vyjednávala so spotrebiteľom zmluvnú pokutu. Pokiaľ žalovaný ako spotrebiteľ chcel uzatvoriť s druhou zmluvnou stranou predmetnú zmluvu, automaticky musel pristúpiť aj k predmetným podmienkam, spravidla bez znalosti ich obsahu. Ani však prípadná skutočnosť, ak by sa aj bol žalovaný pred uzavretím zmluvy reálne oboznámil s celým obsahom všeobecných podmienok (čo je viac ako nepravdepodobné, že by mu boli dané na preštudovanie pred uzavretím zmluvy, nehovoriac o neprehľadnosti a slabej čitateľnosti), to ešte nepostačuje na to, aby sa mohlo konštatovať, že bola dodržaná písomná forma.

Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák. ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 Obč. zák. písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

V danom prípade je zmluvná pokuta upravená len vo všeobecných podmienkach, nie je dojednaná v písomnej forme, a preto je neplatná. Preto súd žalobu v časti ohľadom zaplatenia zmluvnej pokuty zamietol.

Oznámením zo dňa 5/22/2010 (zrejme má ísť o dátum 22. 05. 2010) oznámil (zrejme právny predchodca žalobcu - na listine nie je uvedený odosielateľ) žalovanému, že vypovedá zmluvu a v lehote 5 dní od doručenia vypovedania žiada o uhradenie celého dlhu. Žalovaný vypovedanie prevzal 02. 06. 2010, v

danej lehote 5 dní však dlžnú sumu neuhradil, dostal sa tak do omeškania, a preto ho súd podľa § 365, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, aj podľa § 3 a § 10c nar. vl. č. 87/95 Z. z. v znení neskorších predpisov zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania od 08. 06. 2010 (ktorým dňom už bol v omeškaní so zaplatením), ako to žiadal žalobca, do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, a ktorý uplatnil nárok na náhradu trov, pomernú časť trov konania.

Žalobca na trovách právneho zastúpenia uplatnil sumu 213,94 eur, pričom tieto trovy právneho zastúpenia vyčíslil podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a to za 2 hlavné úkony a to prevzatie veci a podanie žaloby po 81,33 eur + prináležiace paušalizované náhrady 2 krát po 7,81 eur + 35,66 eur ako 20 %-né DPH .

Žalobca mal úspech vo výške 81,66 % (zaviazanie žalovaného na zaplatenie 1.428,46 eur) a neúspech v 18,34 % (zamietnutá žaloba ohľadom 320,72 eur), teda súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 63,32 % ako rozdielu medzi pomerom úspechu a neúspechu a takto z trov právneho zastúpenia mu priznal náhradu 135,47 eur a z iných trov (zaplatený súdny poplatok vo výške 105,50 eur) sumu 66,80 eur.

Zaplatenie trov právnemu zástupcovi žalobcu je odôvodnené ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba je dôvodná len vo výške rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru 1.463,42 eur (keďže úver je bezúročný a bez poplatkov) a sumou 34,96 eur, ktorú sumu už žalovaný zaplatil, a preto podľa § 497 a nasl. Obch. zák. pri aplikácii cit. ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch zaviazal žalovaného na zaplatenie tohto rozdielu vo výške 1.428,46 eur, kým v prevyšujúcej časti žalobu (zmluva je bezúročná a bez poplatkov) zamietol, a to aj pokiaľ ide o uplatnenú zmluvnú pokutu podľa čl. 12 bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, keďže podľa ust. § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalovaný nespĺní v stanovenej lehote uloženú mu povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.